

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010225
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120010225.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 10.09.2021 takto

r o z h o d o l :

I. Obžalovaný:

O. K., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom G. nad T. 57, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

je v i n n ý , ž e

na verejnom zasadnutí o obnove konania konaného dňa 13.06.2018 v čase o 09.30 hod. pod spisovou značkou 6Nt 450/2017 na Okresnom súde v Trenčíne nepravdivo uviedol, že skutok, za ktorý bol odsúdený v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016 spáchala jeho družka B. Z., ktorá mu mala povedať, že olúpila nejakú tetu s fľašou kúpenou v Tesco, čo sa nezakladá na pravde,

t e d a

iného lživo obvinil z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie.

T ý m s p á c h a l

prečin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, odsek 8 Trestného zákona, s prihliadnutím k § 37 písmeno m) Trestného zákona a v spojení s § 43 Trestného zákona ďalší trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

II. Súd podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

obžalovaného

O. K., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom G. nad T. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS a ÚVV Ilava

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv 723/18 pre trestný čin zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že v presne nezistenom čase v mesiaci júl 2018 - do 24.07.2018 počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Ilava doposiaľ nezisteným spôsobom zaslal poškodenej B. Z., ktorá bola svedkom v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 6Nt 450/2017 na adresu V. nad Z., U. XXX/XX dva listy, v ktorých ju žiadal, aby lúpež zobrala na seba s tým, že ak to neurobí, tak po prepustení z výkonu trestu ju zabije, napriek tomu, že obvinený už bol odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016 zo dňa 31.01.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2017 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 11 rokov a rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/158/2005 zo dňa 29.9.2005, bol právoplatne odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie vyššie uvedených skutkov vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh procesných strán výsluchom obžalovaného, svedkov M. M., B. C., M. M. Y., B. Z., B. A. a N. A., znalkyne Mgr. Lucie Svobodovej Bošiakovej, prečítaním zápisníc o výpovediach svedkov O. P. a V. P. z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a prečítaním listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Po vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ku skutkom uviedol: „Priznávam, že som krivo obvinil B. Z.. Dôvodom bolo to, že som si myslel, že mi to pomôže pri súde. Nedopadlo to tak, ako som chcel. Vo vzťahu ku skutku 2, tak toho som sa nedopustil. S B. Z. máme dobrý vzťah, v súčasnosti si telefonujeme, píšeme si. Píšeme si, že urobila chybu, že toto vymyslela. Tieto listy mám k dispozícii, viem ich predložiť súdu. Máme spoločného syna, ktorý je u matky B. Z.. V minulosti som sa jej nevyhrážal. Fyzicky som ju nikdy nenapadol. To, že som ju mal kopať nie je pravda. Okolnosť, že ma uvádza ako osobu, že som ju mal vydierať, to mi ani nepíše v tých listoch. Obsahom tých listov je to, že ona ľutuje to, že sa to stalo, že to s matkou vymysleli. V októbri bude 5 rokov čo som vo výkone trestu za trestný čin lúpeže. Mala byť spáchaná v roku 2016. Nachádzam sa v strednom stupni stráženia.“

Svedkyňa poškodená B. Z. na hlavnom pojednávaní ku skutkom uviedla: „Obžalovaný mi poslal list, že nech to zoberiem na seba, inak keď vyjde z basy tak ma zabije. Mala som zobrať na seba tú lúpež, ktorú spravil on. Zaslal mi list, v ktorom to bolo napísané, ale aj mi to povedal, keď som bola na návšteve, že aby som to zobrala na seba. Povedala som iba, že nie nezoberiem to na seba. O tej lúpeži ja neviem nič. Tie listy ja nemám, pretože môj priateľ ich roztrhal, mám tu iba týchto svedkov matku a nevlastného otca, každý list som im čítala. Oni o tom vedia, ja som im tie listy ukazovala. Ten list neviem kedy mi bol zaslaný, iba viem že to bolo asi vtedy, keď obžalovaný ešte nebol odsúdený, iba bol vo väzbe. Presne v ňom bolo, že keď nezoberieme ten skutok na seba, tak že keď príde z basy tak ma zabije. Okrem toho tam nebolo nič iné. Nespomínam si už čo tam bolo iné napísané, iba že ako sa mám. List mi bol doručený poštou, otvorila som ho ja a hneď som ho prečítala, bola som doma. Pri mne bola moja mama, súrodenci, deti. Bolo to ráno o 10.00 h, vtedy chodievala pošta, v práci nebol nikto. Ten list som čítala ja, mama a Emil. Každý list vidia a čítajú aj oni. S obžalovaným sme si písali často, aj po tomto liste sme si spolu písali. Napríklad to, ako sa má, ďalej sa mi už nevyhrážal. To, že sa mi vyhráža, som

oznámila polícií asi za nejaké 2-3 mesiace. Hneď som to neoznámila, lebo som mu nechcela ubližovať, mala som ho vtedy rada. Na návštevy som nechodila, naposledy som bola na návšteve tento rok, každý mesiac s jeho synom. Listy mu už nepíšem, už iba na návštevy chodíme kvôli chlapcovi. Obžalovaného sa nebojím. Novú známosť som si našla po roku, neviem ako som to oznámila obžalovanému, či som mu to písala alebo osobne som mu to povedala. On to zobral normálne, nežiaril, chápal to. O obnove konania vo veci lúpeže zo strany obžalovaného som ja nevedela, oni iba prišli a zobrali ho. Nahnevalo ma to, lebo som bola práve v 5. mesiaci. My sme mali taký všelijaký vzťah, aj sme sa hádali. Teraz máme vzťah iba voči tomu chlapcovi, teraz sa nehádame. Všetko je v poriadku na tých návštevách. To, že som 03.07.2021 na návšteve povedala, že poviem pravdu, že som si to vymyslela, nie je pravda. Zo strany obžalovaného boli fyzické ataky. Obžalovaného sa nebojím. Čo sa týka toho vyhrážania, že ma zabije, tak to mi povedal aj na návšteve. Povedal mi, aby som zobrala ten čin na seba, že nič nebudem mať za to. Ujmou sa mi nevyhrážal. Jediná vyhrážka zabitím bola v liste. Keď som si to prečítala v tom liste, tak som mala zlý pocit. Viem, že keď je v base tak sa ma nemôže dotknúť.“

Svedkyňa B. A. na hlavnom pojednávaní uviedla: „Viem, že ten dopis existoval, ja si toho moc nepamätám, dostala ten dopis a tam bolo napísané to, že aby to zobrala na seba, inak keď sa vráti tak ju zabije. Ten dopis písal obžalovaný K.. Ten list som nečítala, len moja dcéra ho čítala a ja som tam bola prítomná, boli sme tam skoro všetci, súrodenci, moje deti a aj N. A.. Neviem presne uviesť, kedy prišiel ten list, ani odhadom, ja si to nepamätám. Bolo tam už iba uvedené, že ako ju ľúbi. Uvedená tam bola tá vyhrážka aj to, ako ju ľúbi. List doniesla poštarica. Otvorila ho B.. Neviem, či ho čítal ešte niekto iný okrem nej. Ten list jej priateľ roztrhal. Keď to prečítala, tak som jej nadávala, že prečo píše také dopisy. Na návštevy chodila ďalej aj s tým chlapcom, ale už si s ním nepísala, len jej telefonoval. Na obnovu konania vo veci lúpeže zo strany obžalovaného si moc nepamätám, iba viem že ma to nahnevalo a stále ma to hnevá.“

Svedok N. A. na hlavnom pojednávaní uviedol: „Ja viem iba toľko povedať, že keď B. Z. čítala dopis, že aby to zobrala na seba, inak sa vyhrážal smrťou a všetci tam v kuchyni boli, keď to čítala. Boli tam B. dcéry, ja som tam bol. Ja som iba počúval, čo rozprávajú, ja som ho nečítal. Ten dopis čítala B. a povedala že to písal K.. S tým listom sa údajne malo stať to, že ho zničil B. priateľ, lebo ona s ním žila. Poškodená ešte keď bola s obžalovaným, tak ona ho ľúbila, hovorila že je taký a taký. Nemôžem povedať že by bol zlý, aj voči deťom. Neviem povedať presne aký mali vzťah, keď som s nimi nežil. Raz povedala, že ju zbil. Prišla domov a ukazovala, že má modrinu a údajne ju zbil pri Váhu. Ten list si nepamätám kedy prišiel. Okrem toho neviem či tam bolo niečo iné, ja som sa na to ani neinformoval, ja viem iba to čo som počul. Ja som sa s ňou moc nerozprával, ona je taká aká je. Ďalej si s ním písala. Tie vyhrážky neviem či brala vážne, lebo v nej sa človek ťažko vyzná. Ani neviem, či obžalovaný na ňu žiaril keď si našla novú známosť. Nepamätám si, že by boli ešte nejaké vyhrážky ohľadom toho, keď ju nechá. Nemôžem nič viac povedať, lebo ja som ten dopis nečítal, ja na to ani nevidím a ani by mi ho nedala do ruky. V prípravnom konaní som povedal, že vyhrážky tým, že ju zabije boli z dôvodu, že ak by mala niekoho iného, teraz som povedal, že vyhrážky zabijem ťa smerovali k tomu, že ak nezoberie tú trestnú vec na seba, ale ja si na to nepamätám, ja som to mohol povedať, ale ja Vám hovorím pravdu, ja si to naozaj nepamätám. Spomínam si, za akých okolností to bolo čítané, čo som robil. B. Z. čítala, že mama pozri sa, on chce aby som to zobrala a keď to nezoberiem, tak ma zabije. A ja nič viac neviem, ja som iba stál a to som počul.“

Svedkovia M. M., O. P., V. P., B. C. a M. Y., všetko príslušníci ÚVV a ÚVTOS Ilava, zhodne uviedli o relevantných skutočnostiach, že pokiaľ ide o kontrolu pošty, tak túto kontroluje pedagóg príslušného výchovného kolektívu. Na každom sektore je určená poštová schránka, kde odsúdení hádžu svoju korešpondenciu alebo žiadosti, ktoré sa vyberajú a číta sa komplet celá korešpondencia. Pedagógovia musia denne prečítať niekoľko desiatok listov, nie je možné určiť presne koľko. Kontroluje sa každá korešpondencia okrem prípadov ustanovených v zákone. Kontroluje sa aj súkromná pošta. Svedok M. po nazretí do evidencie pošty uviedol, že obžalovaný v máji 2018 poslal dva listy poškodenej, v júni 2018 tri listy do advokátskych kancelárií, v mesiaci júl 2018 je evidovaný jeden list poškodenej a ďalšie listy sú evidované v mesiaci august 2018 a neskôr. V júli 2018 mohol poslať odsúdený aj viac listov, vzhľadom k tomu, že súkromná pošta, ktorá nie je na náklady ústavu, sa neeviduje. Z elektronickej dokumentácie bolo potvrdené, že bol zachytený jeden list obžalovaného, v ktorom boli použité vulgárne výrazy, na čo bol upozornený.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016 zo dňa 31.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.03.2017 sp. zn. 2To/16/2017 bol obžalovaný právoplatne odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie §

138 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým spôsobom, že dňa 11.07.2016 v čase o 23.15 hod. v V. nad Z., O. I. pri panelovom dome č. XXXX/XX v úmysle zmocniť sa cudzej veci pristúpil zozadu k poškodenej Z. O. ktorú následne zozadu udrel po hlave prázdnu 0,7 l fľašou od alkoholu, v dôsledku čoho poškodená spadla na zem, následne sa zohol nad poškodenú a snažil sa jej silou stiahnuť z pleca kabelku, ktorú si prítlačala rukou o bok tela, čo sa mu nakoniec podarilo a s kabelkou ušiel. V dôsledku útoku poškodená utrpela zranenie a to tržnú ranu na zadnej časti hlavy asi 4 cm dlhú, ktorá musela byť lekársky ošetrovaná, prasknutie kosti ľavého predlaktia, hematómy na pleci a odreniny na kolenách. Zo zápisnice o VZ zo dňa 13.06.2018 v trestnej veci sp. zn. 6Nt/450/2017 vyplýva, že obžalovaný pred súdom uviedol, že jeho družka B. Z. spáchala zločin lúpeže, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Nt/450/2017 zo dňa 14.09.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/52/2019 zo dňa 21.05.2019 bol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016, zamietnutý. Zo správy ÚVV a ÚVTOS Ilava zo dňa 28.03.2019 vyplýva, že do odoslanej pošty odsúdených príslušní pracovníci ÚVV a ÚVTOS Ilava „nahliadajú“, pričom v sektore, kde je umiestnený odsúdený O. K. je denne odosielaných 80 - 100 listov, pričom pracovníci ÚVV a ÚVTOS sa oboznamujú i s došlou korešpondenciou, ktorej je do ÚVV a ÚVTOS Ilava denne doručených 200 - 300 listov. Kontrolu vykonávajú 2 - 3 pracovníci ÚVV a ÚVTOS a ak by list s výhražným obsahom zistili, sú povinní ho zadržať a spracovať k tomu záznam, čo sa nestalo.

Zo znaleckého posudku č. 153/2021 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria vyplynulo, že obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti netrpel žiadnou, ani prechodnou, krátkodobou, duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Jednalo sa u neho o poruchu, neprekračujúce limity psychopatológie poruchy osobnosti; mentálna deficit na hranici podpriemeru a ľahkej mentálnej retardácie. Porucha osobnosti ani mentálny deficit neovplyvnili ani rozpoznávací, ani ovládacie schopnosti obžalovaného. Obžalovaný ani v súčasnosti netrpí žiadnou, ani prechodnou krátkodobou, duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. I v súčasnosti sa u neho jedná o poruchu osobnosti emočne instabilnú, impulzívnu, histriónsku, sociálne maladaptovanú. Kognitívny deficit na hranici subnormy (podpriemeru) a ľahkej mentálnej retardácie. Obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti vedel a mohol svoje konanie ovládať v plnom rozsahu. (Plne zachované i schopnosti rozpoznávací - pozn. znalca). Obžalovaný je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania, hoci v rámci primitívnych obranných mechanizmov osobnosti napriek definitívnemu odmietnutiu jeho žiadosti o obnovu konania trvá na tom, že je nevinný a skutok lúpeže, za ktorý bol právoplatne odsúdený, spáchala jeho družka. Pobyť obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrického hľadiska. Znalec neodporučuje, aby súd obžalovanému nariadil akékoľvek ochranné liečenie.

Zo znaleckého posudku č. 7/2019 z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesla znalkyňa Mgr. Lucia Svobodová Bošiaková, vyplynulo, že osobnostný terén obvineného je v štruktúre nevyvážený, alterovaný, na osi extra-introverzia nevyhranený, obsahujúci potenciál pre chronickú dezorganizáciu pri pôsobení stresu. Objavujú sa u neho ťažkosti s kontrolou a moduláciou emočného prejavu, ako aj chýbanie uvedomenia si tohto problému. Emotivita je plochá, egocentrická, pudovo centrovaná. Má sklony reagovať afektívne labilné, zjavné sú ťažkosti v adaptácii, podlieha nadmerne svojim impulzom, jeho sebaregulačné mechanizmy sú oslabené, dráždivo reaguje hlavne pri pocitoch vlastnej nedostatočnosti, inferiority a menejcennosti, má sklony k emočným, najmä dysforickým a reaktívno-depresívnym rozladám. Absentujú u neho znaky náklonnosti k druhým, jeho ochota participovať na vzájomných, recipročných a priateľských, vreľých vzťahoch je nízka. Zväčša sa k okoliu stavia kritizujúco, hostilne, najmä vtedy, ak mu nepotvrďujú jeho vlastnú hodnotu, resp. cíti sa byť druhými klamaný, znevažovaný, odmietaný. Praje si, aby ho okolie rešpektovalo (forma kompenzácie oproti primárnemu rodinnému prostrediu). K sebe je veľmi málo kritický, často sa stavia do roly „obete“ okolností, nepreberá za svoje konanie plnú zodpovednosť. Od okolia očakáva plne akceptujúci prístup, pomoc a podporu. Objavujú sa obranné mechanizmy na primitívnej úrovni (popretie, externalizácia). Verbalizuje pocity ľútosti nad svojim agresívnym konaním, ale emočne sa ho to vážnejšie nedotýka. V rámci interpersonálnych interakcií vníma agresívne formy jednania ako neoddeliteľnú súčasť, je to naučený spôsob interagovania, často tým zaháňa svoju vlastnú neistotu zo situácií alebo redukuje vlastnú tenziu, frustráciu. Morálne cítenie nie je u neho riadne vyvinuté a vnímané, hodnoty aj konanie relativizuje, riadi sa subjektivistickým a egocentrickým pohľadom. Vie jednať účelovo a manipulatívne pri dosahovaní ziskov, pričom táto účelovosť nie je príliš sofistikovaná, ale skôr simplemetná a prvoplánová. Motívom pre konanie obvineného vo vzťahu k prešetrovanému trestnému činu je aktuálne najmä pocit zneváženia a oklamania zo strany jeho družky B. Z., ktorá mu

zatajila umiestnenie ich syna do ústavnej starostlivosti, čo v ňom oslovuje vlastné, ešte nespracované pocity „odloženia, odlúčenia“ a zanedbávania zo strany jeho vlastnej matky. Tento pocit frustrácie mohol byť jedným z tých, ktoré ho viedli k danému konaniu. Rovnako fakt, že si jeho družka našla novú známosť, zatiaľ čo on vnímal ich vzťah ako perspektívny aj do budúcnosti, pričom táto predstava sa mu postupne rúca. Prekvapením tiež pre neho bola výška trestu, s ktorou osobne nerátal a až s odstupom času si bol schopný uvedomiť následky (najmä odlúčenie od syna, ktorého mu družka nechce nosiť na návštevy). Naďalej však verbalizuje, že trestný čin lúpeže nespáchal on, ale jeho družka B. Z., a vzhľadom k tomu, že bola gravidná, chcel ju ochrániť a „zobral to na seba“. Tejto verzii sa pridáva aj počas znaleckého vyšetrenia. Základná ingrediencia konvenčného testovania reality je obvineného zachovaná, intaktná; celkovo nie je prítomná porucha vnímania, je apsychotický. K chorobnému skresľovaniu objektívnej reality nedochádza. Distorzie (skreslenia) reality vznikajú občasne na základe alterácie afektívnej zložky osobnosti, čo môže mať dopad na objavenie sa menej konvenčných reakcií. V dôsledku osobnostných aj intelektových dispozícií je schopný vnímať podnety z okolia oklieštené, ale v zásade správne. Z hľadiska resocializačnej prognózy možno konštatovať, že táto je vzhľadom k viacerým negatívnym faktorom skôr nepriaznivá. Ide o 36 ročného muža, z disharmonickej rodiny, bez kontaktov s primárnou rodinou, resp. so súrodencami, s neukončeným stredoškolským vzdelaním, nevyučení v žiadnom obore, opakovane súdne stíhaným (za majetkovú, násilnú trestnú činnosť a krivú výpoveď), doteraz pracujúceho zväčša brigádne, krátkodobo (najdlhšie cca 10 mesiacov po poslednom prepustení z VT), je občasným konzumentom alkoholických nápojov (nikdy sa však zo závislosti neliečil). V rámci skratového jednanie sa pokúsil o suicídium počas VT, na pobyt vo väzení sa až doposiaľ veľmi ťažko adaptoval (posledný výkon trestu - 10 rokov v III. NVS), zaznamenané poruchové správanie s tendenciou jednať agresívne, aktuálne psychiatricky však liečený nie je. T. č. nemá vybudované žiadne zázemie, družka sa s ním rozišla a má už nového priateľa, údajne mu ale „stále píše zamilované listy“, čo tvrdí obvinený. Aj keď sa menovanému nedá uprieť snaha o usporiadanie si vlastného života po prepustení z posledného výkonu trestu v roku 2015, kedy sa riadne zamestnal, mal prenajatý byt, našiel si partnerský vzťah, to však po dlhšiu dobu nevydržalo. Jeho resocializáciu sťažujú horeuvedené faktory aj osobnostné dispozície menovaného. Znaleckým vyšetrením bola tiež preukázaná zvýšená pohotovosť k heteroagresivite. Vzhľadom k doterajšej životnej histórii obvineného, celkovej charakteristike osobnosti a druhom, po sebe nasledujúcom výkone trestu odňatia slobody v trvaní 10 a viac rokov, je možnosť riadneho začlenenia do spoločnosti spochybnená. Čiastočne síce preukázal, že sa začlení do spoločnosti dokáže (našiel si prácu, bývanie, partnerku) a vie byť pre spoločnosť aj prospešný, avšak toto nemalo dlhého trvania a došlo k spáchaniu ďalšieho trestného činu. Obvinený je schopný fungovať v rámci štruktúrovaného prostredia, kde sú jasné pravidlá a kde môže uplatniť zaužívané rutinné postupy. K svojmu fungovaniu potrebuje kontrolu zvonka a jasné nastavenie hraníc, v rámci ktorých je potom schopný aj fungovať. Sklony k disocálnemu jednaniu (doteraz 5x súdne stíhaný od svojich 18tich rokov) sú jasne preukázané.

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: rozsudok OS Trenčín 3T/127/2016, zápisnice o VZ tr. veci sp. zn. 6Nt/450/2017, kópia listov, posudok ÚVTOS a ÚVV Ilava, zoznam prijatej korešpondencie, správa ÚVV a ÚVTOS Ilava, uznesenie OR PZ Trenčín, zápisnica o výsl. zadr., záp. o výsluchu obč., správa obce Nitra, rozsudok OS Lučenec, uznesenie KS Banská Bystrica, uznesenie KS Trenčín, správy ÚVV a ÚVTOS Ilava, správy obce Nitra nad Ipľou, odpis z RT a CESDAP.

Obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, pričom prvé odsúdenie má zahladené. Dvakrát bol obžalovaný odsúdený za zločin lúpeže v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016 a Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/158/2005 k nepodmienečným trestom odňatia slobody. Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol v poslednom období jedenkrát priestupkovo prejednávaný za priestupok na úseku cestnej dopravy. K osobným a majetkovým pomerom obžalovaný uviedol: „Pred tým ako som bol vzatý do väzby som pracoval vo veľkosklade v lave asi 1 rok, zarábam som priemerne mesačne asi 700,- Eur. Predtým som robil vykopávky. V spoločnej domácnosti som býval so spolubývajúcimi z práce na I. X vo vlastnom byte. Mám 1 dieťa, ktoré má 4 roky a volá sa O. Z., iné deti nemám. Počas výkonu trestu som aj videl dieťa, chodí na návštevy, naposledy som ho videl v októbri. Nevlastním žiadnu nehnuteľnosť.“ Zo správy riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Ilava zo dňa 28.04.2021 vyplynulo, že obžalovaný nastúpil do výkonu väzby zo slobody predvedením do tunajšieho ústavu dňa 07.10.2016. Dňa 28.03.2017 bol prevedený z výkonu väzby do výkonu trestu odňatia slobody. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby bolo na požadovanej úrovni, bez zaznamenaných nedostatkov. Pracovne zaradený počas výkonu väzby nebol. Počas výkonu trestu odňatia slobody je správanie a vystupovanie obžalovaného na kolísajúcej úrovni. Nedostatky sa vyskytujú v plnení pokynov, udržiavania poriadku v osobných veciach, v predpísanej ustrojenosti, dodržiavaní časového rozvrhu dňa.

Vo vzťahoch k iným je častokrát výbušný, nie vždy dodržiava slušnú komunikáciu a korektnosť s inými, príležitostne uvádza nepravdivé informácie s úmyslom klamať. Nedostatok bol zaznamenaný aj v držaní nepovoleného predmetu (cyklistická plastová fľaša). Na uvedené nedostatky musí byť upozornený. Osobnú a kolektívnu hygienu dodržiava. Disciplinárna odmena bola menovanému udelená trikrát za plnenie pracovných povinností a jedenkrát za rozvoj osobnosti, evidovaný má jeden disciplinárny trest za porušenie povinnosti zachovávať zásady slušného správania a vystupovania. K trestnej činnosti prezentuje naďalej nekritický postoj. Príčiny trestnej činnosti si neuvedomuje a neprejavuje adekvátnu ľútosť nad svojim konaním. Osvety o závislostiach sa zúčastňuje nepravidelne. Voľný čas trávi na priemernej úrovni. Sleduje televízne vysielanie, počúva ústavný rozhlas. Fond ústavnej knižnice využíva len ojedinelo. Príležitostne hrá spoločenské hry s iným odsúdenými a občasne sa venuje aj športovaniu. Nárokových vychádzok sa zúčastňuje sporadicky. Ponúkaných aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa prevažne zúčastňuje. Obžalovaný bol doposiaľ dvakrát členom diskusnej skupiny, kde mal účasť a disciplínu na požadovanej úrovni. Aktuálne je členom záujmového krúžku s názvom Biblická škola. V pracovnom procese je zaradený dlhodobo. Pracovné povinnosti si prevažne plní v požadovanej kvalite s potrebnou disciplínou a morálkou. Výkonu čistiacich a upratovacích prác v rámci cely a sektora sa aktívne zúčastňuje. Je slobodný, má partnerský vzťah s B. Z., s ktorou má jedno dieťa, ktoré sa narodilo počas aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody obžalovaného. Vzťah s jeho partnerkou možno hodnotiť ako menej stabilný. Vzťahy s vonkajším svetom udržiava formou korešpondencie, nárokových návštev a telefonovaním s partnerkou a jej deťmi. Jedenkrát bol upozornený na slušné vyjadrovanie počas korešpondenčného kontaktu s partnerkou, konkrétne dňa 25.04.2017. Po upozornení sa nedostatok už nevyškytoval.

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov v zmysle návrhov procesných strán a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že skutok v bode 1. sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku a ako bol popísaný v písomne podanej obžalobe. Predovšetkým oboznámenými listinnými dôkazmi a to rozhodnutiami OS TN, KS TN, tiež zápisnicami z verejného zasadnutia OS TN bolo jednoznačne preukázané, že skutok v bode 1. sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy spolu s výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní, v rámci ktorej sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku v bode 1., skutočne vytvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo skutočnosť, že skutok v bode 1. sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Z vyššie uvedených dôvodov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie skutku v bode 1. obžalovaným v rozsahu kladenom mu za vinu a ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vzhľadom k uvedenému súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutku v bode 1. uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku právne posúdeného ako prečin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona, pričom ide o dokonaný prečin, keďže boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu prečinu. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepričetnosti, či zmenšenej príčetnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia, konal obžalovaný vo forme priameho úmyslu - dolus directus a svojím konaním tak porušil záujem spoločnosti na ochrane riadnej činnosti orgánov verejnej moci a záujem na ochrane občanov pred lživými útokmi na ich práva, slobodu a česť. Naplnená bola napokon aj objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu prečinu, pretože obžalovaný iného lživo obvinil z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie. Materiálna stránka, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti bol celkom zrejme vyšší než nepatrný najmä s poukazom na pohnútku obžalovaného, spočívajúcu v snahe obžalovaného vyvinúť sa na úkor nevinné osoby.

Napokon vo vzťahu ku skutku v bode 2. obžaloby nemal súd jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané, že sa stal tento skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Obžalovanému je obžalobou kladené za vinu, že v presne nezistenom čase v mesiaci júl 2018 - do 24.07.2018 počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Ilava doposiaľ nezisteným spôsobom zaslal poškodenej B. Z., ktorá bola svedkom v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 6Nt 450/2017 na adresu V. nad Z., U. XXX/XX dva listy, v ktorých ju žiadal, aby lúpež zobrala na seba s tým, že ak to neurobí, tak po prepustení z výkonu trestu ju zabije. Obžalovaný mal teda hrozbou násillia nútiť iného, aby niečo konal a čin spáchať na chránenej osobe (svedkovi). Keďže najrelevantnejší dôkaz

a to predmetné listy obžalovaného, ktorými sa mal vyhrážať poškodenej, nemal súd k dispozícii (z výpovedí svedkov B. Z., B. A. a N. A. vyplynulo, že boli roztrhané priateľom poškodenej), bolo potrebné vyhodnotením ostatných vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne, či obsahom týchto listov bolo vydieranie poškodenej obžalovaným. Skutočnosť, že listy obžalovaného boli poškodenej v predmetnom čase zaslané, je jednoznačne preukázaná výpoveďami obžalovaného, svedkov M. M., B. C., M. M. Y., B. Z., B. A., N. A., O. P. a V. P.. Napokon k nemenej relevantnej skutočnosti, či obsahom týchto listov bolo aj vydieranie poškodenej obžalovaným a v akom zmysle, vypovedali svedkovia B. Z., B. A. a N. A.. Poškodená zhodne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa jej obžalovaný vyhrážal smrťou v prípade, ak lúpež nezoberie na seba. Poškodená mala tieto listy nahlas čítať doma za prítomnosti svojej matky B. A. a nevlastného otca N. A., ktorý na hlavnom pojednávaní podporil výpoveď poškodenej. Nepriamo je výpoveď poškodenej podporená aj oboznámenými listami, ktoré zaslala poškodená späť obžalovanému, z obsahu ktorých vyplýva, že sa opakovane zmieňuje o tom, prečo sa jej vyhráža, prípadne, nech sa jej už nevyhráža. Rovnako by bolo takéto konanie obžalovaného aj logicky nadväzujúce na skutok v bode 1., z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným. Naopak výpoveď poškodenej nie je podporená oboznámenými správami ÚVTOS Ilava, tiež svedeckými výpoveďami M. M., B. C., M. M. Y., O. P. a V. P., keďže obžalovaný posielal listy poškodenej z výkonu trestu odňatia slobody, teda v režime podľa § 25 odsek 2, odsek 3 Zákona o výkone trestu odňatia slobody č. 475/2005 Z. z. (Nahliadnuť do korešpondencie odsúdeného má právo riaditeľ ústavu alebo ním určený príslušník zboru; pritom je oprávnený oboznámiť sa s jej obsahom. Ústav je povinný zadržať korešpondenciu, ak obsahuje informáciu s hanlivým obsahom, informáciu, ktorá môže narušiť účel výkonu trestu, alebo vec alebo jej obsah zakladá podozrenie z páchania trestnej činnosti.), a vyššie uvedení svedkovia potvrdili realizáciu kontroly korešpondencie odsúdených v zákonných medziach, bolo by skôr pravdepodobnejšie, že poverení príslušníci zboru by odhalili a zadržali listy obžalovaného, z ktorých by vyplývalo podozrenie z páchania trestnej činnosti, i keď nie je možné vylúčiť ani zlyhanie ľudského faktora, prípadne súkromnú korešpondenciu obžalovaného na vlastné náklady. Keďže predmetné listy obžalovaného nemal súd k dispozícii a nedošlo k ich odhaleniu poverenými príslušníkmi zboru, bolo nevyhnutné dôsledne vyhodnotiť jednotlivé výpovede svedkov B. Z., Jany A. a N. A., ale aj vo vzájomnom súhrne. Z výpovede svedkyne B. A. vyplynulo, že list obžalovaného obsahoval okrem vydierania aj jeho prejav náklonnosti k poškodenej. Obdobne sa vyjadril aj svedok N. A., ktorý v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný sa listom vyhrážal poškodenej, že ju zabije, ak by mala niekoho iného. Na hlavnom pojednávaní už svedok N. A. potvrdil poškodenou uvádzané vydieranie, teda vypovedal na hlavnom pojednávaní rozporne o tejto relevantnej skutočnosti ako v prípravnom konaní, pričom je potrebné poukázať na bližšiu časovú súvislosť výpovede svedka v prípravnom konaní s časom skutku. Z výpovedí poškodenej a svedka N. A. tiež vyplynulo, že obžalovaný v čase spolužitia s poškodenou tejto fyzicky ubližoval, napokon poškodená ešte dodala, že keď si to prečítala v tom liste, tak mala zlý pocit. Vie, že keď je v base tak sa jej nemôže dotknúť. S poukazom na tieto okolnosti je vierohodnosť výpovede poškodenej zoslabená, pričom svedkovia B. A. a N. A. nemali čítať predmetné listy, o ich obsahu boli len oboznámení poškodenou. Nemožno opomenúť aj rozpor vo výpovedi svedka N. A., pričom nie je vylúčené, že poškodená nesprávne pochopila v akej súvislosti sa jej obžalovaný prípadne vyhrážal. Uvedené by bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané len oboznámením predmetných listov, ktoré však mali byť poškodenej priateľom roztrhané. Záver o vine musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti, a to zvlášť ak v prípade uznania obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného zločinu, tomuto hrozí pri ukladaní trestu aplikácia ustanovenia § 47 odsek 2 Trestného zákona, teda trest odňatia slobody na doživotie za splnenia podmienok uvedených v § 47 odsek 1 písmeno a) a b) Trestného zákona. Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku však vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obžalovaným musí byť vina preukázaná. Znamená to, že obžalovaný nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech, teda ak obžalovaný niektorú skutočnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti a rovnako ak obžalovaný k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé. S poukazom na vyššie uvedené pochybnosti, zásadný rozpor vo výpovediach svedka N. A., zoslabená vierohodnosť výpovede poškodenej, zničenie najrelevantnejšieho dôkazu priateľom poškodenej, časový odstup oznámenia predmetného skutku poškodenou od času, kedy mal byť spáchaný a v neposlednom rade neodhalenie a nezadržanie predmetných listov poverenými príslušníkmi zboru, dospel súd k záveru, že dokazovaním v predmetnej trestnej veci nebolo jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností dokázané, že sa stal skutok v bode 2., pre ktorý je obžalovaný stíhaný, keďže neboli preukázané všetky obligatórne znaky, konkrétne

konanie, následok a príčinný vzťah medzi konaním a následkom, objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, prípadne iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Z uvedených dôvodov preto súd v zmysle § 285 písmeno a) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín oslobodil.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pretože predmetný trestný čin prečin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona obžalovaný spáchal pred tým, než bol trest odňatia slobody uložený skorším vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016 vykonaný a súd ukladal obžalovanému trest rovnakého druhu, aplikoval ustanovenie § 43 Trestného zákona, teda uložil obžalovanému ďalší trest odňatia slobody v zmysle zásad vyplývajúcich z tohto ustanovenia Trestného zákona.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný už bol pred spáchaním predmetného prečinu odsúdený, čo je príťažujúcou okolnosťou v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona, na ktorú musí súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, zvýšila sa dolná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody za prečin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona (1 rok až 5 rokov) o jednu tretinu podľa § 38 odsek 4 v spojení s § 38 odsek 8 Trestného zákona, teda dolná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody sa zvýšila na 28 mesiacov, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci výmery 28 mesiacov až 5 rokov. I keď sa obžalovaný priznal k spáchaniu žalovaného prečinu, súd neprihliadol k poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona, keďže toto priznanie obžalovaného súd vyhodnotil iba ako formálne, pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov a bez úprimne prejavenej ľútosti.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, spáchaný úmyselný trestný čin, všeobecnú recidívu, ktorá poukazuje na tendenciu obžalovaného páchať opakovane rôznorodú trestnú činnosť, čo aj so skutočnosťou, že obžalovaný už bol viac krát odsúdený a ani vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici vyššie uvedenej zákonnej trestnej sadzby v trvaní 28 mesiacov so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a súd ani nedospel k záveru, že by so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bola náprava obžalovaného lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia. Súd mal pri ukladaní trestu na zreteli najmä tendenciu obžalovaného páchať trestnú činnosť rôzneho charakteru, teda dopúšťať sa všeobecnej recidívy, tiež zvyšok doposiaľ nevykonaného trestu odňatia slobody a napokon aj postoj znalkyne z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých k možnej resocializácii obžalovaného, ktorá skonštatovala, že obžalovaný je veľmi málo kritický, často sa stavia do roly „obete“ okolností, nepreberá za svoje konanie plnú zodpovednosť. Z hľadiska resocializačnej prognózy znalkyňa skonštatovala, že táto je vzhľadom k viacerým negatívnym faktorom skôr nepriaznivá. Takto uložený trest, svojím charakterom a so zohľadnením najmä osobných a majetkových pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

ného lživu obvinil z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.